Sefer Devarim - the most misunderstood book in the Bible

For Torah in Motion - by Menachem Leibtag

Class # 2 - The first speech, and the story of the spies

I. Review of class #1

Chapters 5 thru 26 form main speech in Sefer Devarim In it, Moshe Rabeinu reviews a set of laws that:

- God gave him on Har Sinai together with the first Luchot
- That need constant repetition (hence "mishne torah")
- And hence, he has taught this numerous times
- That apply to establishing a 'holy nation' in the Land
- He is teaching one last time, a month before his death
- As Bnei Yisrael prepare to conquer the land (w/o Moshe)

In light of this, in class two, we identify speech #1 (chaps 1->4)

To see how it relates to that main speech

II. Identifying the speech (i.e. following 'first person')

Let's start with chapter one:

Showing how speech spans from 1:6 thru 4:40 Note interlude between speeches in 4:41-49

III. Main topics in speech #1

Is it really a 'history speech'?

- A. Appointing additional leadership
- B. Sin of the spies
- C. Travel in year 40 thru lands of Edom, Moav, & Sichon Including who didn't fight, and who we did (and how)
- D. Moshe's prayer to 'see the Land'

E. Chapter 4 -numerous warnings re: keeping the laws

Q.- What ties all these topics together?

Let's take a closer look at the speech:

SPEECH BEGINS HERE

ו "יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר אֵלֵינוּ בְּחֹרֵב לֵאמֹר רַב לָכֶם שֶׁבֶת בָּהָר הַזֶּה: ז פְּנוּ וּסְעוּ לָכֶם וּבֹאוּ הַר הָאֱמֹרִי וְאֶל כָּל שְׁכֵנָיו בָּעֲרָבָה בָהָר וּבַשְּׁפֵלָה וּבַנֶּגֶב וּבְחוֹף הַיָּם אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַלְּבָנוֹן עַד הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר פְּרָת: ח רְאֵה נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם אֶת הָאָרֶץ בֹּאוּ וּרְשׁוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהֹוָה לַאֲבֹתִיכֶם לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם וּלְזַרְעָם אַחֲרֵיהֶם:

ט נָאמַר אֲלֵכֶם בָּעֵת הַהִּוֹא לֵאמר לא אוּכַל לְבַדִּי שְׂאֵת אֶתְכֶם:

י יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנְּכֶם הַיּוֹם כְּכוֹכְבֵי הַשְּׁמַיִם לְרֹב:

יא יְהֹוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם יֹסֵף עֻלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וִיבָרֵךּ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דְּבֶּר לָכֶם:

יב אֵיכָה אֶשָּׂא לְבַדִּי טָרְחֲכֶם וּמַשַּׂאֲכֶם וְרִיבְכֶם:

יג הָבוּ לָכֶם אָנָשִׁים חֶכָמִים וּנְבֹנִים וִידֵעִים לְשַׁבְּטֵיכֶם וַאֲשִּׁימֵם בְּרָאשֵׁיכֶם:

:יד וַתַּעֲנוּ אֹתִי וַתּאמְרוּ טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר דְּבַּרְתָּ לַעֲשׁוֹת

טו וָאָפֶח אֶת רָאשֵׁי שַׁבְּטֵיכֶם אָנָשִׁים חֶכָמִים וִיִּדְעִים וָאָתֵּן אוֹתָם רָאשִים אַליכֶם שָׁרִי אֶלְפִים וְשָׁרֵי מָמּאוֹת וְשָׁרֵי חֶמִשִּׁים וְשָׁרֵי לְשִׁבְּטֵיכֶם: **טז** וָאָצּוֶה אֶת שׁפְטֵיכֶם בָּעֵת הַהִוֹא לַאמֹר שָׁמֹע בֵּין אֲחֵיכֶם וּשְׁפַּטְתֶם צֶּדֶק בֵּין אִישׁ וּבֵין אָחִיוּ וּבֵין גֵּרוֹ:

יז לא תַכִּירוּ פָנִים בַּמִשָׁפָט כַּקָטוְ כַּנָדל תַּשְׁמָעוּן לא תָגורוּ מַפְּנֵי אִישׁ כִּי הַמִּשְׁפָט לֵאלהִים הוּא וְהַדָּבָר אֲשֶׁר יִקְשָׁה מַכֶּם תַּקְרַבּוּ אֵלִי וּשְׁמַעְתִּיו:

יח וָאֲצַנֶּה אֶתְכֶם בָּעֵת הַהִוא אֵת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן:

יט וַנִּפַע מֵחֹרֵב וַנֵּלֶךְ אֵת כָּל הַמִּדְבָּר הַנָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַהוּא אֲשֶׁר רְאִיתֶם יָּדְרָּ הַרְיִּהְ אֱלֹהֵינוּ אֹתְנוּ וַנָּבֹא עַד קְדֵשׁ בַּרְנֵעַ יְּהְוָה אֱלֹהֵינוּ אֹתְנוּ וַנָּבֹא עַד קְדֵשׁ בַּרְנֵעַ יּבְּרָ הַרְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נֹתֵן לָנוּ כֹּ וְאֹמֵר אֲלֵכֶם בָּאתֶם עַד הַר הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךּ לְפָנֶיךּ אֶת הָאָרֶץ עֲלֵה רֵשׁ כַּאֲשֶׁר דְּבֶּר יְהֹוָה כֹא רְאֵה נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךּ לְפָנֶיךּ אֶת הָאָרֶץ עֲלֵה רֵשׁ כַּאֲשֶׁר דְּבֶּר יְהֹוָה בָּא רְאֵה נְתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךְ לְפְנֶיךּ אֶת הָאָרֶץ עֲלֵה רָשׁ כִּאֲשֶׁר הִיִּרָא וְאַל תִּחָת יִּאְלֹהִי אֲבֹתֶיךּ לָךְ אַל תִּיִרָא וְאַל תִּחָת

כב וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כֵּלְּכֶם וַתֹּאמְרוּ נִשְׁלְחָה אֲנָשִׁים לְפָנֵינוּ ...

- IV. Why Moshe begins with the story of the spies
  - A. That story is the main reason why it's been 40 years That was last time these laws were relevant. & now they are relevant again, [DEJA-VU]
  - B. Moshe wants to make sure they don't repeat same mistake [the fear of Fear]
  - C. Keeping the laws is integral part of the conquest! This we must prove, as it will help us understand the sin & their punishment as a 'consequence' of their attitude.
- V. What were the spies supposed to report? What was their sin?

God wanted them to tell the truth

- a. the land is good i.e. worth fighting for
- b. enemy is formidable -
  - & hence impossible to defeat w/o God's help
- c. God's help is contingent on keeping the mitzvot & hence you better keep them, or you'll die

Let's prove this from Devarim chapter 9

גדלת ובצרת, בשַּמִים.

עבר הַיּוֹם Hear, O Israel: thou art to pass over the Jordan this day, to go in to dispossess , אֶת-הַיַּרְדַּן, לָבא לָרֶשֶׁת גוּים, nations greater and mightier than thyself, cities great and fortified up to heaven, גדלים ועצמים ממַדַ--ערים

אַפֶּרם: אֲשֶׁר אַתָּה יָדֵעְתָּ, Anakim, whom thou knowest, and of whom thou hast heard say: 'Who can stand before the sons of Anak!'

עם-גַדול וָרָם, בְּנֵי 2 a people great and tall, the sons of the

ג וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, כִּי יִהוָה אֱלֹהֵיךְ goeth over before thee as a מוא-העבר לפניד אש אכלה--הוא יַשְמִידֵם וְהוּא יַכְנִיעֵם, לְפָנֶידְ וְהוֹרַשְׁתָּם וְהַאֲבַדְתָּם מַהֵר, כַּאֲשֶׁר

3 Know therefore this day, that the LORD thy God is He who devouring fire; He will destroy them, and He will bring them down before thee; so shalt thou drive them out, and make them to בר יהנה לף. perish quickly, as the hath spoken unto thee. perish quickly, as the LORD

But God's help - ONLY if you keep the mitzvot:

See Devarim 11:11:22-25 - as well as opening verses of Yehoshua Devarim 4:1 & 6:17-19 & 7:12-16 & 8:1 & 11:8-9 All in light of 3:21-22 of the first speech!

Hence, God was hoping leadership would encourage the nation to take the challenge.

Instead, they continued their attitude issue, that they are on a death march See Shmot 14:10-13; 16:1-3; 17:1-3; Bamidbar 20:1-6

Moshe emphasizes this in Devarim:

כה וַיִּקְחוּ בִיָּדָם מִפְּרִי הַאָּרֵץ, וַיורדו אֱלֵינוּ ; וַיַּשבוּ אתַנוּ דָבַר, וַיאמִרוּ, טוֹבָה הָאָרֵץ, אֲשֵׁר-יִהוָה אַלהֵינוּ נתֵן לַנוּ.

25 And they took of the fruit of the land in their hands, and brought it down unto us, and brought us back word, and said: 'Good is the land which the LORD our God giveth unto us.

כו וְלֹא אֲבִיתֶם, לַעֲלֹת; וַתַּמְרוּ, אֵת-פִּי יִהוָה אֵלהֵיכֶם.

כז וַתֵּרָגְנוּ בְאָהֶלֵיכֶם, וַתּאמְרוּ, בְּשִׂנְאַת יְהוָה אתָנוּ, הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם--לָתֵת אתָנוּ בְּיַד הַאֵמרִי, לָהַשָּׁמִידֵנוּ.

כח אָנָה אֲנַחְנוּ עֹלִים, אַחֵינוּ הֵמַסּוּ אֶת-לְבָבֵנוּ לֵאמר עַם נְּדוֹל וָרָם מִמֶּנוּ, עָרִים נְּדֹלֹת וּבְצוּרת, בַּשָּׁמָיִם; וְגַם-בְּנֵי עֲנָקִים, רָאִינוּ שם.

כט וָאֹמַר, אֲלֵכֶם: לא-תַעַרְצוּן וָלא-תִירָאוּן, מֵהֶם.

ל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַהֹלֵדְ לִפְנֵיכֶם, הוּא יִלְחֵם לָכֶם: כְּכל אֲשֶׁר עָשָׁה אִתִּכֵם, בִּמִצְרֵים--לְעֵינֵיכֵם.

לא וּבַמִּדְבָּר, אֲשֶׁר רָאִיתָ, אֲשֶׁר נְשָׂאֲדְּ יְהֹנָה אֱלֹהֶידְּ, כַּאֲשֶׁר יִשָּׁא-אִישׁ אֶת-בְּנוֹ--בְּכָל-הַדֶּרֶדְ אֲשֶׁר הֲלַכְתֶּם, עַד-בּאֲכֶם עַד-הַמְּקוֹם הוּה.

> **לב** וּבַדָּבָר, הַזֶּה--אֵינְכֶם, מַאֲמִינִם, בַּיהוָה, אֱלהֵיכֶם.

לג הַהֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם בַּדֶּרֶךְ, לָתוּר לָכֶם מָקוֹם--לַחֲנתְכֶם: בָּאֵשׁ לַיְלָה, לַרְאתְכֶם בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ-בָה, וּבֶעָנָן, יוֹמָם. תֵּלְכוּ-בָה,

לד וַיִּשְׁמֵע יְהוָה, אֶת-קוֹל דִּבְרֵיכֶם ; וַיִּקְצף, וַיִּשָּׁבַע לֵאמר.

לה אִם-יִרְאֶה אִישׁ בָּאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה, הַדּוֹר הָרָע הַזֶּה--אֵת, **26** Yet ye would not go up, but rebelled against the commandment of the LORD your God;

27 and ye murmured in your tents, and said: 'Because the LORD hated us, He hath brought us forth out of the land of Egypt, to deliver us into the hand of the Amorites, to destroy us.

28 Whither are we going up? our brethren have made our heart to melt, saying: The people is greater and taller than we; the cities are great and fortified up to heaven; and moreover we have seen the sons of the Anakim there.'

29 Then I said unto you: 'Dread not, neither be afraid of them.

30 The LORD your God who goeth before you, He shall fight for you, according to all that He did for you in Egypt before your eyes;

31 and in the wilderness, where thou hast seen how that the LORD thy God bore thee, as a man doth bear his son, in all the way that ye went, until ye came unto this place.

32 Yet in this thing ye do not believe the LORD your God,

33 Who went before you in the way, to seek you out a place to pitch your tents in: in fire by night, to show you by what way ye should go, and in the cloud by day.'

34 And the LORD heard the voice of your words, and was wroth, and swore, saying:

35 'Surely there shall not one of these men, even this evil generation, see the

קָאָרֶץ הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי, good land, which I swore to give unto your fathers, לְתֵת לַאְבֹתֵיכֶם.